

Članek preiskuje podobnosti in razlike v načinih, kako gledalci doživljajo gledališke predstave. Slednje so urejene v skupine širokih, transnacionalno navzočih tipov, kot so govorjeno gledališče, ples, glasbeno gledališče in *kleinkunst*. Naše ugotovitve temeljijo na analizi obširnih podatkov, zbranih v Projektu za raziskovanje evropskih gledaliških sistemov (STEP) prek kvantitativne in kvalitativne raziskave občinstva v obdobju 2010-2014 v Groningenu (Nizozemska), Tartuju (Estonija), Debrecenu (Madžarska) in Tynesidu (Velika Britanija). Iz rezultatov razberemo portret na splošno zelo zadovoljnega občinstva z majhnimi, a pomembnimi razlikami med različnimi tipi in mesti. Analizo smo izvajali po dveh med seboj povezanih poteh: *dimenzije* gledališke izkušnje na osnovi dopolnjene različice van Maanenovega modela TEAM smo primerjali s *skupki ključnih besed*, ki izpostavljajo določene vidike gledalčeve izkušnje. Raziskava je uspela osvetliti specifične vzorce recepcije gledališke umetnosti, ki podžigajo vznemirljivo debato o tem, kako tolmačiti določene ključne sestavne dele gledališke izkušnje: vživljanje, osebni in družbeni pomen, spoznavno in čustveno vpletenost ter kompleksnost.

Ključne besede:

gledališka recepcija, gledališka izkušnja, tipi gledališča, gledališki žanri, izkustvene vrednote, mednarodno primerjalno gledališko raziskovanje, STEP